

KRISTUSOVI NAUKI

Nauki Jezusa Kristusa v Svetem pismu že dolgo navdihujejo vse človeštvo. Obstajajo dodatni Odrešenikovi nauki v dodatni knjigi svetih spisov — v Mormonovi knjigi: še eni zavezi Jezusa Kristusa. Prinašala vam bo trajen mir in srečo, tako da vas bo v življenju vodila z navdihom.

Če bi radi prejeli brezplačen izvod Mormonove knjige: še ene zaveze Jezusa Kristusa, obiščite spletno stran www.mormon.org ali pišite na naslov:

Cerkev Jezusa Kristusa svetih
iz poslednjih dni
Celovška 43
1000 Ljubljana

CERKEV JEZUSA KRISTUSA

SVETIH
IZ POSLEDNJIH DNI

www.mormon.org/slv

PRIČEVANJE PREROKA JOSEPHA SMITHA

Cerkev Jezusa Kristusa
svetih iz poslednjih dni

Joseph Smith — Božji prerok

Ko je bilo Josephu Smithu štirinajst let, je želel vedeti, kateri cerkvi naj se pridruži, zato je v iskreni molitvi o tem vprašal Boga. V odgovor na molitev sta se mu prikazala Bog Oče in njegov Sin, Jezus Kristus, in mu povedala, da prave cerkve Jezusa Kristusa na Zemlji ni in da sta izbrala njega, da jo bo obnovil.

Od tistega dne je Joseph služil Bogu in ustanavljal Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni in v poslednjih dneh na Zemlji začel graditi Božje kraljestvo. Zvesti člani Cerkve pričujejo, da je Jezus Kristus Odrešenik in Odkupitelj sveta. Jezus danes svojo Cerkev vodi preko razodetij po preroku na Zemlji. Joseph Smith je bil eden takšnih prerokov. Čeprav je v življenju dosegel veli-

Ko se je Joseph odločal, kateri cerkvi naj se pridruži, je iskal vodstvo v Svetem pismu. Tam je prebral, naj vpraša Boga.

ko, je bila najpomembnejša njegova predanost temu, da je bil učenec in priča Jezusa Kristusa. Zapisal je: »Po mnogih pričevanjih o njem je tole pričevanje še najmanj od vsega, s čimer mi pričujemo o njem: Da živi!« (glej NaZ 76:22)

Tisti, ki bodo po Svetem Duhu sprejeli prerokovo pričevanje, bodo spoznali resnico dela, ki ga je bil poklican opraviti. Prav tako bodo prejeli mir in srečo, ki ju prinaša Odrešenik Jezus Kristus, ki ga je Joseph Smith častil in mu služil.

Katera cerkev je prava?

Joseph Smith se je rodil leta 1805 v mestu Sharon v ameriški zvezni državi Vermont. Ko se je ta zgodba začela, je bil star štirinajst let. Z družino je živel v New Yorku in iskreno razmišljal, kateri cerkvi naj se pridruži. Sledí Josephova izkušnja, zapisana po njegovih lastnih besedah.

Vtem času velikega razburjenja sem se v mislih ukvarjal z resno odločitvijo in notranjim nemirom. [...] Pogosto sem se spraševal: Kaj naj storim? Katera od teh skupin je prava, ali pa so vse napačne? Če je katera od njih prava, katera je to in kako bom vedel?

Ko so me tako bremenile skrajne težave, ki so jih povzročila pregovarjanja skupin pobožnih, sem nekega dne v Jakobovem pismu prebral peti verz prvega poglavja, ki pravi: »Če pa komu izmed vas manjka modrosti, naj si jo izprosi od Boga in mu jo bo dal, saj jo rad da vsakomur, ne da bi mu kaj očital.«

Noben odlomek iz svetih spisov se nikoli ni tako močno dotaknil človeškega srca, kot se je ta takrat mojega. Zdelo se mi je,

da je z veliko močjo preževal vse moje srce. Vedno znova sem premišljeval o njem, zavedajoč se, če je kdo potreboval Božjo modrost, sem bil to jaz. Nisem namreč vedel, kako naj ravnam. Če ne bi prejel več modrosti, kot sem jo imel takrat, ne bi nikoli vedel, kajti verski učitelji raznih verskih ločin so iste odlomke iz svetih spisov razumeli tako različno, da je v meni splahnelo vsakršno upanje, da bi rešitev na vprašanje lahko dobil v Svetem pismu.

Končno sem prišel do sklepa, da moram ali ostati v temi in zmedbi ali pa storiti, kot pravi Jakob, vprašati Boga. Slednjič sem se odločil, da bom vprašal Boga, kajti sklepal sem, če daje modrost tistim, katerim je manjka, in jo rad da, ne da bi jim kaj očital, to lahko poskusim tudi sam.

Prvo videnje Josepha Smitha

V skladu s svojo odločitvijo, da bom vprašal Boga, sem odšel v gozd, da

bi poskusil. Bilo je neko lepo in jasno jutro zgodaj spomladi leta osemnajsto dvajset. Prvič v življenju sem poskusil kaj takega, kajti v vsem svojem strahu nikdar dotlej nisem poskusil moliti na glas.

Eden od njiju je spregovoril, pokazujoč na drugega: »To je moj ljubljeni Sin. Poslušaj ga!«

Ko sem odšel na mesto, kamor sem se predhodno namenil, se ozrl naokrog in ugotovil, da sem sam, sem pokleknil in pričel Bogu razodevati želje svojega srca. Nemalo potem se je nadme zgr-

nila neka čudna moč, ki me je popolnoma ohromila in je imela nad mano tako močan vpliv, da mi je zvezala jezik, tako da nisem mogel govoriti. Okrog mene je nastala gosta tema in za trenutek se mi je zazdelo, kot da sem obsojen na nenadno pogubljenje.

Toda ko sem uporabil vse svoje moči, da bi klical k Bogu, naj me reši pred močjo tega sovražnika, ki me je zgrabil, in prav tisti trenutek, ko sem bil pripravljen, da se bom predal obupu in podlegel pogubljenju — ne nekemu navideznemu pogubljenju, pač pa nekemu dejanskemu bitju iz nevidnega sveta, ki je imelo tako neverjetno moč, kot je nisem še nikoli prej čutil v nobenem bitju — prav v tistem trenutku velikega strahu sem natanko nad svojo glavo zagledal steber svetlobe, ki je bila močnejša od sijaja sonca, ki se je postopoma spuščala, dokler se ni spustila name.

Tisti hip sem bil rešen sovražnika, ki me je zvezal. Potem ko se je svetloba spustila name, sem zagledal dve osebi, katerih sijaja

in slave ni moč opisati, ki sta stali nad menoj v zraku. Eden od njiju mi je spregovoril, me poklical po imenu in rekel, pokazujoč na drugega: »To je moj ljubljeni Sin. Poslušaj ga!«

Moj namen je bil, da bi vprašal Gospoda in izvedel, katera od vseh ločin je prava, da bi vedel, kateri naj se pridružim. V tem trenutku sem torej prišel k sebi, tako da sem lahko govoril, zato sem bitjema, ki sta stali nad menoj v svetlobi, vprašal, katera od vseh ločin je prava (kajti takrat v srcu

še nisem vedel, da so bile vse napačne) in kateri naj se pridružim.

Rečeno mi je bilo, naj se ne pridružim nobeni od teh, ker so vse napačne. Ta, ki me je nagovoril, je dejal, da so vse tiste veroizpovedi gnusne v njegovih očeh, da so vsi tisti izpovedovalci izprijeni, da »se mi približujejo z ustnicami, toda njihovo srce je daleč od mene. Človeške zapovedi, ki imajo pobožno obliko, a zanikajo Božjo moč, poučujejo kot nauke.«

Ponovno mi je prepovedal, da bi se pridružil kateri koli od teh. Povedal mi je veliko drugega, česar mi tokrat ni dovoljeno zapisati. Ko sem se ponovno ovédel, sem ležal na hrbtu in strmel v nebo. Ko je svetloba izginila, sem ostal brez moči, katera pa se mi je do neke mere kmalu povrnila in sem odšel domov.

Preganjanje

Joseph je ubogal Boga in se ni pridružil nobeni od takrat obstoječih cerkva. Ko je ljudem povedal, kaj je videl in slišal, je doživel odpor in preganjanje.

Kmalu sem ugotovil, da je moja zgodba med izpovedovalci vere povzročila velike predsodke in veliko preganjanje, ki se je stopnjevalo. Čeprav sem bil nepomemben fant v starosti med štirinajst in petnajst let in je bil moj položaj v življenju takšen, da sem bil brez vpliva v svetu, so kljub temu ljudje na visokih položajih dovolj opozarjali name, da so proti meni ščuvali javno mnenje in povzročili ogorčeno preganjanje. To je bilo skupno vsem verskim ločinam — vse so se združile, da bi me preganjale.

Zaradi tega sem tako takrat kakor kasneje resno razmišljal, kako čudno je, da so nekega nepomembnega fanta, starega malo čez štirinajst let, ki mu je bilo določeno, da se bo skromno preživiljal z vsakodnevnim delom, obravnavali kot dovolj pomembnega človeka, da so pritegnili pozornost veljakov najbolj priljubljenih verskih ločin tistega časa, in sicer tako, da so v njih vzbudili duha najhujšega preganjanja in klevetanja. Toda, čudno ali ne, tako je bilo, kar me je pogosto hudo žalostilo.

Vendar je bilo to, da sem imel videnje, dejstvo. Od takrat naprej sem razmišljal, da se počutim kot Pavel, ko se je branil pred kraljem Agripom in mu pripovedoval o videnju, ki ga je imel, ko je videl svetlobo in slišal glas, vendar mu jih je le malo verjelo. Nekateri so dejali, da ni pošten, drugi spet, da je nor. Zasmehovali so ga in žalili. Toda vse to ni izničilo dejanskosti njegovega videnja. Imel je videnje, vedel je, da ga je imel, in vse preganjanje pod nebom tega ni moglo spremeniti. Četudi bi ga preganjali do smrti, je in bi do zadnjega diha vedel, da je videl svetlobo kot tudi slišal glas, ki mu je govoril, in ves svet ga ni mogel prisiliti, da bi mislil ali verjel drugače.

Tako je bilo tudi z menoj. Dejansko sem videl svetlobo in sredi te svetlobe sem videl dve osebi in resnično sta mi govorili. Čeprav so me sovražili in preganjali, ker sem govoril, da sem imel videnje, je bilo slednje res. Ko so me zaradi mojih trditev preganjali, sramotili in proti meni po krivici govorili vse vrste hudobij, sem si v srcu govoril: Zakaj me preganjate, ker govorim resnico? Dejansko sem imel videnje in kdo sem jaz, da se lahko zoperstavim Bogu, ali

zakaj me svet misli prisiliti, da bi zanikal, kar sem dejansko videl? Kajti imel sem videnje. To sem vedel in vedel sem, da to ve Bog in tega nisem mogel zanikati, niti si tega nisem upal storiti, kajti vedel sem, da bi s tem užalil Boga in prišel pod obsodbo.

Imel sem videnje. To sem vedel in vedel sem, da to ve Bog, zato nisem mogel zanikati, niti si tega nisem upal storiti.

Moj um je bil kar zadeva svet verskih ločin sedaj pomirjen — nisem se bil dolžan pridružiti nobeni od njih, ampak mi je bilo naročeno, naj nadalju-

jem tako kot doslej, dokler ne bom dobil novih navodil. Ugotovil sem, da je Jakobovo pričevanje resnično — da človek, kateremu manjka modrosti, lahko modrost izprosi od Boga in mu jo bo dal, ne da bi mu kaj očital.

Do enaindvajsetega septembra tisoč osemsto triindvajset sem nadalje opravljal svoja vsakodnevna opravila v življenju in vseskozi prenašal preganjanje vseh vrst ljudi, tako vernih kot nevernih, ker sem še naprej zatrjeval, da sem imel videnje.

Od takrat, ko sem imel videnje, pa do leta osemnajsto triindvajset — ker mi ni bilo dovoljeno, da bi se pridružil kateri od tedanjih verskih ločin, in ker sem bil v rosi mladosti in ker so me preganjali tisti, ki bi morali biti moji prijatelji in ki bi morali z menoj prijazno ravnati, in če so mislili, da sem bil zavaden, bi si morali primerno in ljubeče prizadevati, da bi me privedli nazaj na pravo pot — sem bil prepuščen vsem vrstam skušnjav. Ker sem prišel med različne ljudi, sem pogosto

naredil veliko nespametnih napak in razkrival mladostne slabosti ter šibkosti človeške narave, ki so me, na žalost, vodile v različne skušnjave, ki so bile žaljive v Božjih očeh. Vendar zaradi tega priznanja nikomur ni potrebno predpostavljati, da sem kriv večjih ali zlomernih grehov. Po naravi nisem bil nikoli nagnjen k slednjemu.

Moronijev prihod

Ker Joseph ni hotel zanikati, da je videl Boga, se je preganjanje nadaljevalo. Potem ko je 21. septembra 1823 legel v posteljo, je molil, da bi izvedel, kaj si o njem misli Gospod. Prikazal se mu je angel Moroni.

Na večer zgoraj omenjenega enaindvajsetega septembra sem se potem, ko sem legel v posteljo, zatekel k molitvi in priprošnji vsemogočnemu Bogu za odpuščanje

Tri leta po prvem videnju Josepha Smitha je Bog poslal angela Moronija, da bi Josepha poučil o obnovi evangelija Jezusa Kristusa.

vseh svojih grehov in neumnosti in tudi da bi izvedel, kaj si o meni misli Bog. Kajti docela sem zaupal, da bom prejel Božji odgovor, kot sem ga že prej.

Ko sem tako klical k Bogu, sem ugotovil, da se je v moji sobi pojavila svetloba, ki je postajala vse močnejša, dokler soba ni bila svetlejša kot opoldan, ko se je nenadoma poleg moje postelje pojavila oseba, ki je stala v zraku, kajti njegova stopala se niso dotikala tal.

Na sebi je imel ohlapno oblačilo nadvse čiste beline. Ta belina je presegala vse zemeljsko, kar sem bil kdaj koli videl. Niti ne verjamem, da bi kar koli zemeljskega lahko bilo prikazano tako silno belo in sijajno. Njegove dlani in roke so bile do in malo više od zapestja gole; tudi stopala so bila gola, kakor so bile noge do in malo višje nad gležnji. Gola sta bila tudi njegova glava in vrat. Opazil sem, da na sebi ni imel drugega oblačila kakor to ogrinjalo, ker je bilo odprto, tako da sem lahko videl njegovo oprsje.

Silno belo pa ni bilo le njegovo oblačilo, ampak je bila veličastna vsa njegova podoba, kar je presegalo vsak opis, in njegovo obličje je bilo prav zares kot blisk. Soba je bila silno svetla, a ne tako svetla kakor neposredno okrog njega. Ko sem nanj pogledal prvič, me je bilo strah; toda strah me je kmalu zapustil.

Poklical me je po imenu in mi rekel, da je glasnik, poslan k meni iz Božje navzočnosti in da mu je ime Moroni, da ima Bog zame pripravljeno delo in da bo moje ime za dobro in slabo med vsemi narodi, rodovi in jeziki oziroma da se bo o njem med vsemi ljudmi govorilo tako dobro kakor slabo.

Rekel je, da je nekje shranjena knjiga, napisana na zlate plošče, ki poroča o prejšnjih prebivalcih te celine in navaja vir, od kod so izšli. Rekel je tudi, da vsebuje polnost večnega evangelija, kakor ga je starodavnim prebivalcem podal Odrešenik;

da obstajata tudi dva kamna v srebrnih okvirih — in ta kamna, pritrjena na naprsnik, sestavljata to, kar se imenuje urim in tumim — ki sta shranjena s ploščami, in posedovanje ter uporaba teh kamnov je bilo tisto, kar je določalo *vidce* v starodavnih oziroma prejšnjih časih, in da jih je bil Bog namenoma pripravil za prevajanje knjige.

Ko mi je vse to povedal, je pričel navajati prerokbe iz Stare zaveze. Najprej je navedel del tretjega poglavja Malahije. Prav tako je navedel četrto oziroma zadnje poglavje

Prerok Moroni je leta 421 na hribu Cumorah zakopal svete zapise svojega ljudstva. Ko se je pozneje vrnil kot vstalo bitje, je Josephu Smithu povedal o starodavnem zapisu, ki vsebuje polnost evangelija, kot ga je Odrešenik podal starodavnim prebivalcem ameriške celine. Ta zapis je Mormonova knjiga.

iste prerokbe (v nekaterih Svetih pismih 19. verz 3. poglavja), vendar malo drugače kot je napisano v Svetem pismu. Namesto da bi prvi verz navedel tako, kot se glasi v Svetem pismu, ga je navedel takole:

»Kajti glejte, pride dan, razžarjen kakor peč. In vsi prevzetni, da, in vsi malopridneži bodo goreli kot strnišče, kajti tisti, ki prihajajo, jih bodo požgali, pravi Gospod nad vojskami, tako da od njih ne bo ostala ne koreninica ne vejica.«

Peti verz je nadalje navedel takole: »Glejte, po roki preroka Elije vam bom razodel duhovništvo pred prihodom velikega in strašnega Gospodovega dne.«

Tudi naslednji verz je navedel drugače: »In v srca otrok bo vsadil obljube, dane očetom, in srca otrok se bodo obrnila k njihovim očetom. Če ne bi bilo tako, bi bila vsa zemlja popolnoma opustošena ob njegovem prihodu.«

Poleg tega je navedel še enajsto poglavje Izaije, rekoč, da je na tem, da se izpolni. Navedel je tudi dvaindvajseti in triindvajseti verz iz tretjega poglavja Apostolskih del, in sicer natanko tako, kot sta zapisana v Novi zavezi. Dejal je, da je bil omenjeni prerok Kristus, a da dan še ni prišel, ko bo »vsak, kdor ne bo poslušal tega preroka, iztrebljen iz ljudstva«, ampak da bo prišel kmalu.

Navedel je tudi drugo poglavje Joela (v nekaterih Svetih pismih 3. poglavje) od osemindvajsetega do zadnjega verza. Prav tako je dejal, da se slednje še ni izpolnilo, da pa se bo kmalu. Nadalje je izjavil, da bodo množice Nejudov kmalu pristopile k veri. Navedel je še veliko drugih odlomkov

iz svetih spisov in podal veliko razlag, ki jih tu ne morem omeniti.

Ponovno mi je rekel, ko bom dobil tiste plošče, o katerih je bil govoril — kajti čas, da bi jih prejel, se še ni izpolnil — da jih ne bom smel pokazati nikomur; niti naprsnika z urimom in tumimom, samo tistim, katerim mi jih bo zapovedano pokazati, če pa bom, bom pogubljen. Ko se je z menoj pogovarjal o ploščah, se mi je pred očmi odprlo videnje, da sem videl kraj, kjer so bile plošče shranjene, in to tako jasno in razločno, da sem kraj takoj prepoznal, ko sem prišel tja.

V mislih sem prejel videnje, da sem lahko videl mesto, kjer so bile plošče shranjene.

Po tem sporočilu sem videl, da se je svetloba v sobi začela zbirati neposredno okrog njega, ki je bil z menoj govoril, in tako se je nadaljevalo, dokler soba ni postala spet temna, razen le okrog njega, ko sem v trenutku videl nekaj takega kakor pot, ki se je odpirala naravnost v nebesa, in dvigal se je, dokler ni docela izginil, in soba je bila, kakor preden se je pojavila ta nebeška svetloba.

Ležal sem zamišljen nad neverjetnim dogodkom in se močno čudil temu, kar mi je bil povedal ta nenavadni glasnik, ko sem sredi premišljevanja nenadoma odkril, da se je v sobi spet začela pojavljati svetloba, in nekako v trenutku je bil isti nebeški glasnik spet pri moji postelji.

Začel je spet pripovedovati prav tisto, kar je bil storil ob prvem prihodu, brez najmanjše spremembe. Ko je s tem končal,

me je obvestil o velikih sodbah, ki prihajajo nad Zemljo, ki jih bodo povzročila velika opustošenja zavoljo lakote, meča in kuge, in da bodo prišle te bridke sodbe na Zemljo v tem rodu. Ko mi je to povedal, se je spet dvignil, kakor je bil storil prej.

Do sedaj so bili vtisi v meni tako globoki, da me je spanec zapustil, in ležal sem osupel nad tem, kar sem tako videl kot slišal. A kolikšno je bilo moje presenečenje, ko sem spet zagledal istega glasnika ob svoji postelji in ga slišal pripovedovati oziroma spet ponavljati isto od začetka kakor prej. Dodatno me je posvaril,

Hrib Cumorah leži približno pet kilometrov jugovzhodno od Smithove domačije v Palmyri, v zvezni državi New York. V Josephovem času je bil severni del poraščen s travo, južni pa z gozdovi. Plošče so bile zakopane na zahodni strani nedaleč od vrha. Slika: avgust leta 1907.

govoreč mi, da me bo Satan poskusil skušati (zavoljo revščine v družini mojega očeta), da bi hotel dobiti plošče, da bi obogatel. To mi je prepovedal rekoč, da ne smem imeti drugega namena, ko bom plošče dobil, kakor slaviti Boga, in ne smem pustiti, da bi name vplival kakršen koli drug motiv kakor le gradnja Božjega kraljestva, sicer jih ne bom mogel dobiti.

Po tem tretjem prihodu se je spet dvignil v nebesa kakor poprej in spet sem premišljeval o nenavadnosti tega, kar sem bil pravkar izkusil. Skoraj brž ko se je bil nebeški glasnik

dvignil od mene v tretje, je zakikirikal petelin, in spoznal sem, da se dani, tako da so najini razgovori morali zavzeti vso noč.

Kmalu potem sem vstal iz postelje in kot ponavadi šel po potrebnih dnevnih opravili-

Moroni se je nadaljnja štiri leta vsako leto vračal in še naprej dajal navodila mlademu preroku. Po teh štirih letih je Joseph prejel plošče in začel prevajati Mormonovo knjigo.

lih, toda ko sem poskušal delati kakor sicer, sem opazil, da me je moč tako zapustila, da sem postal popolnoma nemočen. Oče, ki je delal z menoj, je odkril, da je bilo z menoj nekaj narobe, in mi rekel, naj grem domov. Krenil sem z namero, da pojdem proti hiši, a ko sem s polja, kjer sva bila, poskusil priti preko ograje, me je moč popolnoma zapustila in nemočno sem padel po tleh ter se nekaj časa nisem ničesar zavedal.

Prvo, česar se spomnim, je bil glas, ki mi je govoril, ko me je bil poklical po imenu. Pogledal sem navzgor in videl istega glasnika, ki je stal nad mojo glavo, obdan s svetlobo kakor poprej. Potem mi je spet povedal vse, kar mi je bil povedal prejšnjo noč, in mi zapovedal, naj grem k očetu in mu povem o videnju in zapovedih, katere sem bil prejel.

Ubogal sem. Vrnil sem se k očetu na polje in mu povedal celotno zadevo. Odvrnil mi je, da je bilo to od Boga, in mi rekel, naj grem in storim, kakor mi je glasnik zapovedal. Zapustil sem polje in šel na kraj, kjer so bile shranjene plošče, kakor mi je bil povedal glasnik. In zahvaljujoč jasnosti videnja, ki sem ga bil o tem imel, sem kraj v hipu prepoznal, ko sem tja prispel.

Sveti zapis

Nedaleč od vasi Manchester v okraju Ontario v New Yorku stoji hrib precejšnjega obsega in je najvišji od vseh v okolici. Na zahodni strani tega hriba nedaleč od vrha so pod kamnom dokajšnje velikosti ležale plošče, shranjene v kamnitem zaboju. Ta kamen je bil v sredi na zgornji strani debel in okroglast ter tanjši proti krajem, tako da se je srednji del videl iznad tal, rob pa je vse naokrog prekrivala zemlja.

Ko sem zemljo odstranil, sem si priskrbel vzvod, ki sem ga zataknil pod rob kamna in ga z nekoliko napora dvignil. Pogledal sem noter in tam se resnično zagledal plošče, urim in tumim ter naprsnik, kakor je navedel glasnik. Zaboj, v katerem so ležali, je bil oblikovan s polaganjem kamnov skupaj z neke vrste malto. Na dnu zaboja sta počez skupaj ležala dva kamna, na teh

kamnih pa so ležale plošče in z njimi druge reči.

Poskusil sem jih vzeti ven, toda glasnik mi je slednje prepovedal in me spet spomnil, da čas, da bi prišle na dan, še ni napočil, niti ne bo, dokler od takrat ne minejo štiri leta, povedal pa mi je, naj na tisti kraj pridem

Na zahodni strani tega griča nedaleč od vrha so pod precej velikim kamnom ležale plošče, ki so bile shranjene v kamnitem zaboju.

natanko čez eno leto od tistega časa, da se bo tam sestal z menoj in naj tako nadaljujem, dokler ne bo prišel čas, ko bom plošče prejel.

Zatorej sem, kot mi je bilo zapovedano, tja šel konec vsakega leta in tam vsakič našel istega glasnika ter od njega prejel navodila in znanje ob vsakem od najin角度govorov

v zvezi s tem, kar je nameraval Gospod in kako ter na kakšen način bo v poslednjih dneh vodeno njegovo kraljestvo.

Ker oče ni bil premožen, smo bili primorani delati z lastnimi rokami, tako da so nas drugi najemali za dnevno delo ali kako drugače, kakor se nam je pač ponudila priložnost. Včasih smo bili doma včasih zdoma in s stalnim delom smo se lahko dobro preživljali.

Joseph je opravljal veliko del in je lepo preživel svojo družino. Leta 1825 je dobil delo v okrožju Chenango v ameriški zvezni državi New York. Tam je spoznal Emmo Hale, s katero se je poročil 18. januarja 1827.

Naposled je prišel čas, ko sem prejel plošče, urim in tumim in naprsnik. Dvaindvajsetega dne v septembru tisoč osemsto sedemindvajset, ko sem šel kot ponavadi ob koncu še enega leta na kraj, kjer so bile shranjene, mi jih je isti nebeški glasnik predal z naročilom, naj odgovorno skrbim zanje, da bom, če jih bom brezskrbno pustil iz rok oziroma zavoljo svojega zanemarjanja, zavržen, če pa bom uporabil vse svoje napore, da jih bom ohranil, dokler jih on, glasnik, ne bo prišel iskat, bodo zaščitene.

Kmalu sem odkril razlog, zavoljo katerega sem bil prejel taka stroga navodila, naj jih varno hranim, in zakaj je bilo, da je bil glasnik rekel, ko bom opravil, kar se je od mene zahtevalo, da jih bo prišel iskat. Kajti brž ko se je izvedelo, da jih imam, se je uporabilo najbolj prizadevne napore, da bi se jih dobilo od mene. V ta namen se je uporabilo vsako zvijačo, ki si jo je bilo moč izmisliti. Pregarjanje je postalo bridkejše in hujše kot prej in množice so bile v stalni pripravljenosti, da bi jih dobile od mene, če bi bilo mogoče. Z Božjo modrostjo pa so ostale varno v mojih rokah, dokler nisem bil z njimi dovršil, kar se je od mene zahtevalo. Ko je, kakor je bilo dogovorjeno, glasnik prišel ponje, sem mu jih izročil. In on jih ima v skrbi do današnjega dne, ki je drugi dan v maju tisoč osemsto osemindesetega leta.«

Peti dan aprila 1829 je v mojo hišo prišel Oliver Cowdery, ki ga do tedaj nisem še nikoli videl. Pojasnil mi je, da uči v šoli v soseski, kjer živi moj oče, in ker je moj oče eden tistih, ki pošiljajo v šolo, je nekaj časa živel pri njem, medtem pa mu je družina

povedala, kako sem prejel plošče, in je zato-
rej prišel, da bi me bolje spoznal.

Dva dni po prihodu gospoda Cowderyja
(na dan sedmega aprila) sem pričel prevajati
Mormonovo knjigo, on pa je postal moj pisar.

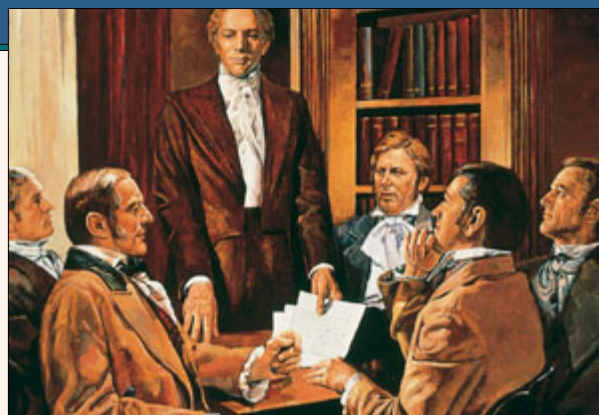
*Aprila leta 1829 je Joseph Smith z Oliverjem
Cowderyjem kot piscem začel prevajati
Mormonovo knjigo z Božjim darom in močjo.
Ko je Joseph končal, so tudi drugi ljudje prejeli
privilegij, da so videli zlate plošče. Te priče
so prav tako zapisale svoje pričevanja, kajti
»vsaka stvar se bo ugotovila po izjavi dveh
ali treh prič« (2 Kor 13:1).*

Obnovljeno duhovništvo

Še vedno sva prevajala, ko sva nekega dne
v naslednjem mesecu (maju leta 1829)

15. maja leta 1829 je Janez Krstnik s polaganjem rok Josephu Smithu in Oliverju Cowderyju podelil Aronovo duhovništvo.

Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni je bila ustanovljena pri Petru Whitmerju st. doma 6. aprila leta 1830. Skoraj šestdeset ljudi je bilo priča temu, da je šest mož izpolnilo zahteve zvezne države New York za ustanovitev nove verske skupnosti.

odšla v gozd, da bi molila in vprašala Gospoda o krstu za odpuščanje grehov, ki ga je omenjal prevod plošč. Ko sva tako molila in klicala h Gospodu, se je iz nebes v oblaku svetlobe spustil sel in naju potem, ko je položil roke na naju, posvetil z besedami:

»Vama, moja soslužabnika, v Mesijevem imenu podeljujem Aronovo duhovništvo, ki ima ključe angelskega delovanja in evan-gelija kesanja ter krsta s potopitvijo za odpuščanje grehov. To ne bo nikoli več odvzeto z Zemlje, dokler Levijevi sinovi ne bodo ponovno v pravičnosti darovali Gospodu.«

Dejal je, da Aronovo duhovništvo ni pol-nomočje za polaganje rok za dar Svetega Duha, temveč nama bo to podeljeno pozne-je. Zapovedal nama je, naj greva in se krsti-va, ter nama naročil, naj jaz krstim Oliverja Cowderyja, on pa naj nato krstiti mene.

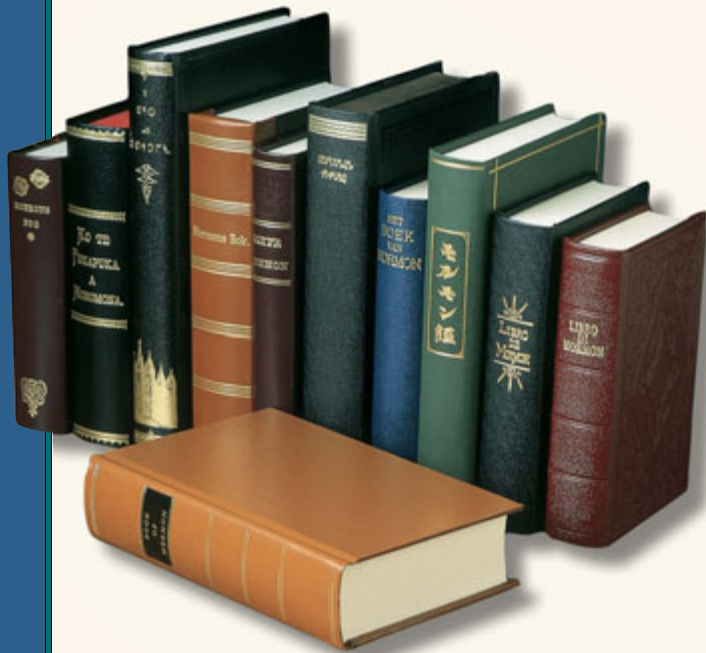
Tako sva šla in se krstila. Najprej sem jaz krstil njega, nato je on krstil mene — potem sem mu jaz položil roke na glavo in ga posvetil v Aronovo duhovništvo, nakar je on položil roke name in me posvetil v

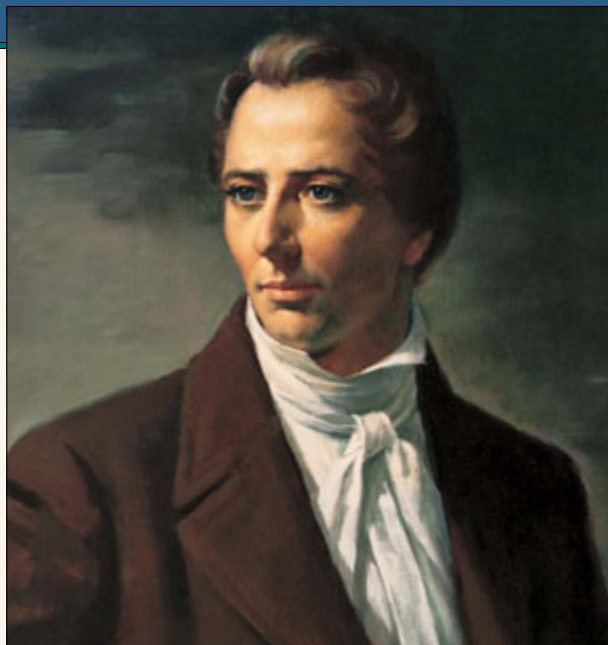
isto duhovništvo — kajti tako nama je bilo zapovedano.

Sel, ki se nama je prikazal ob tej priložnosti in nama podelil omenjeno duhovništvo, je dejal, da mu je ime Janez, in sicer da je tisti, ki se v Novi zavezi imenuje Janez Krstnik, in da deluje po navodilih Petra, Jakoba in Janeza, ki imajo ključ Melkizedekovega duhovništva, za katero je dejal, da nama bo podeljeno ob pravem času, in da se bom imenoval prvi starešina Cerkve, Oliver Cowdery pa drugi. Po roki tega sla sva bila posvečena in se krstila petnajstega dne v maju leta 1829.

Takoj potem, ko sva po krstu stopila iz vode, sva bila deležna velikih in veličastnih blagoslovov nebeškega Očeta. Takoj potem ko sem krstil Oliverja Cowderyja, je nanj prišel Sveti Duh, in vstal je in prerokoval veliko stvari, ki naj bi se zgodile kmalu.

Mormonova knjiga, ki je bila prvič natisnjena leta 1830, je bila doslej izdana v več kot sto jezikih po svetu.

Prav tako sem tudi sam, takoj potem ko me je krstil, prejel duha preroštva in sem stoje prerokoval glede rasti te Cerkve in o številnih drugih zadevah v zvezi s Cerkvijo ter s tem rodnom človeških otrok. Navdal naju je Sveti Duh in radostna sva zaradi Boga naše odrešitve.

To je preprosto, neposredno pričevanje Josepha Smitha, ki podaja nekatere dogodke, ki so vodili k obnovi evangelija in ustanovitvi Cerkve Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni.

Več o zapisu pripovedi Josepha Smitha v Joseph Smith — History v Dragocenem biseru ali History of the Church, 1:2–79.